

ഇൗകാലവും കടന്നാൽ

തെരുവുകളൊക്കെയെന്നാഥമാക്കിയിന്നീ-
തെരുവിന്റെ മക്കളെയെടുക്കുന്നോർ,
കരുതലിൻകരംനീട്ടുമിനിയെത്രകാലം,
കരുതുവിൻ മഹാമാരിനീങ്ങിയെന്നാൽ.
ഒട്ടിയവയറ്റുമായ് കഴിഞ്ഞുപോയാക്കാലം
കട്ടിയാണല്ലോ മറന്നീടുവാനിനും.
ക്യാറികളൊക്കെയും മൂകമായിന്നാട്ടിൽ,
ക്യാറന്റെൻ്റെ ഞങ്ങൾക്കിന്നാനന്ദമായ്.
ഓർമ്മയിലില്ലായൊരോണവും ഞങ്ങൾക്ക്,
ഓർമ്മയിലുള്ളതീരീരാത്ത പട്ടിണി.
ഇൗലോകസുഖമിനിയെന്നാണെന്നറിയില്ല,
ഇൗലോകർനമ്മെയെന്നിനിയോർത്തിടും?
ഇൗക്കാലവും കടന്നുപോകിലിനിയും നാം-
ഇൗതെരുവിലൊന്നിലനാഥരായ് മാറണം.
ആരുടെയൊക്കെയോയാരോഗ്യംകാക്കുന്നോർ
ആരുമില്ലാത്തൊന്റെ ജീവനെക്കാണില്ലേ?
മാറ്റം നമുക്കിന്നനിവാര്യമാകുമ്പോൾ,
മാറ്റമീനാടിന്റെ വികലമാംപിന്തകൾ.
മാറ്റുന്നനാളെയെക്കാത്തിരിക്കുന്നിവർ
മാനവരാശിയെ കൊന്നൊടുക്കുന്നോരീ,
മഹാമാരിയേക്കാളിവരിനുംഭയക്കുന്ത-
മാറാത്തവിശപ്പിൻതനിലക്കാത്തരോദനം.

ഗോകുൽ കൃഷ്ണൻ
ഗവ. എച്ച്. എസ്.
ചക്കവരയ്ക്കൽ